

være stærkt begrænset. Bl. a. for at formindske risikoen for ufred mellem den jagtberettigede på kyststrækningen og strandjægeren har man fundet, at afstanden fra kysten til området for den frie vadejagt ikke bør fastsættes lavere end 500 m.

Til nr. 2.

Da tønde- og kassejagten i Nissum og Ringkøbing Fjorde er en traditionsrig og krævende jagtform, der kan drives uden skade for den danske ynglebestand af ænder (jagten finder sted i træktiden om efteråret), og da denne jagt desuden er den eneste jagtform foruden motorbådsjagt, der med udbytte kan drives på fjordene, finder mindretallet, at de samme regler, som er foreslået for Vadehavets vedkommende, bør finde anvendelse for ovennævnte to fjordområder.

Til nr. 3.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 1.

Til nr. 4.

Underændringsforslaget er en konsekvens af underændringsforslag nr. 2.

Til nr. 5.

Forbuddet mod anvendelse af kugle under 6,5 mm ved beskydning af det i bestemmelsen omhandlede større vildt er begrundet i, at der ved kuglepatroner af denne mindre kaliberstørrelse må anses at være en tilsvarende betydelig risiko for skamskydning af vildtet som ved beskydning med hagl.

Til nr. 6.

Adgangen til at udøve jagt fra motorbåd er forbudt i en række andre lande. Når muligheden for denne jagtform er opretholdt i jagtlovsforslaget for både, der ikke kan fremføres med større fart end 12 knob, skyldes det hensynet til fiskere med mindre både, som ved siden af fiskeriet driver nogen jagt. Udvalget anser det på denne baggrund for ubetænkeligt, at fartgrænsen ned sættes til 10 knob.

Til nr. 7.

Udvalget har fundet det betænkeligt, at der gives almindelig adgang til jagt fra holdende motorkøretøj, når motoren er standset. Dispensation i påkrævede tilfælde

— f. eks. til nedbringelse af bestanden i større skovdistrikter — forudsættes herefter meddelt i medfør af bestemmelsen i § 25.

Til nr. 8.

Der er ikke i jagtloven fastsat forbud mod falkejagt eller jagt udøvet på tilsvarende måde med andre rovfugle, der formentlig har været en ukendt jagtform i Danmark i nyere tid. Da der over for landbrugsministeriet har været rejst spørgsmål om tilladeligheden af falkejagt, er det fundet rettest at søge optaget et udtrykkeligt forbud i jagtloven mod denne jagtform, der vil være stridende mod moderne jagtopfattelse og tillige må anses at indebære en risiko for dyrplageri.

Til nr. 9.

Under hensyn til odderens sjældenhed har man fundet det rettest, at dette pattedyr fredes hele året, idet der samtidig foreslås en udvidet adgang til bekæmpelse af odderen, der forvolder skade i dambrug, jfr. ændringsforslag nr. 15.

Til nr. 10.

De seneste optællinger af rovfugle tyder på, at bestanden af visse arter — f. eks. duehøge — i de allersidste år er gået stærkt tilbage. Der må samtidig påregnes en forøget risiko for rovfuglene, bl. a. fordi disse ifølge udenlandske undersøgelser er yderst følsomme over for pesticidpåvirkning. Man har på baggrund heraf fundet, at jagttid for rovfugle helt bør udgå. Uanset den foreslåede helårsfredning må det findes rettest at opretholde forbuddet i § 24 mod at udbetale skydepenge for rovfugle, da visse arter vil kunne bekæmpes i medfør af § 38, stk. 2 og stk. 4.

Til nr. 11.

Begyndelsen af skovsneppeps yngletid er omfattet af forårsjagten. Da fugle ikke bør beskydes i yngletiden, og da andre samtidig hermed ynglende fuglearter kan forstyrres af forårsjagten på skovsneppe, stiller mindretallet forslag om dens bortfald. Man henviser endvidere til, at man herved opnår at have den samme sluttermin for skovsneppejagten, som gælder i Sverige og i Finland. En del af mindretallet (Erik Hansen) begrundes yderligere ændringsforslaget med,